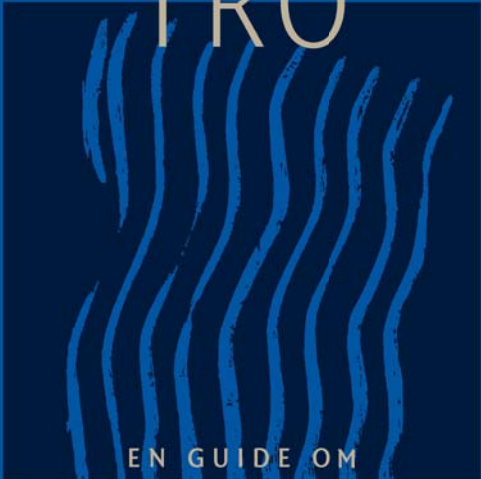

TRO

EN GUIDE OM
DÅP OG KONFIRMASJON

SKRIFTHUSET

Klauff

Da løp han i forveien og klatret opp i et morbærtre for å få se ham på et sted hvor han måtte komme forbi. Da Jesus kom dit, så han opp og sa til ham: "Sakkeus, skynd deg og kom ned! For i dag må jeg ta inn hos deg." Han skyndte seg da ned og tok imot ham med glede.

Luk 19,4-6

TRO

EN GUIDE FOR
DÅP OG KONFIRMASJON

ISBN 978-82-91478-48-7

Dåp og konfirmasjon

Det er foreldrene som bestemmer over barna sine, også om et nyfødt barn skal bli døpt. Men barnet lever også eget liv. Reiser seg og begynner å gå. Hører andre snakke og lærer språket. Tenker sine egne tanker og tester ut verden rundt seg. Setter sammen det store puslespillet.

Når du blir ungdom, skal du mer og mer bestemme selv. Venner blir viktigere enn foreldre. Men oppvekst og tradisjon vil fortsatt være med deg, både som en god ballast og som noe du må nøste opp i og finne ut av.

Som konfirmant i kirken skal du utforske hva dåp og tro kan bety for deg som ungdom og voksen. Hvis du ikke ble døpt som barn, er dette en tid til å tenke over om du ønsker å bli døpt nå.

Dåpen er den samme både når et spedbarn, en ungdom eller en voksen blir døpt. Dåpen handler om å bli innlemmet i kirken og høre til i den verdensvide kristne kirke; i Guds store skaperverk og i ditt eget liv.

Alle som døpes, skal ha to eller flere faddere. Denne ordningen er et tegn på fellesskapet i kirken. Ingen skal være alene.

Se mer om faddere på side 12.

Jeg tror jeg tror

Det vesle ordet "tro" har flere betydninger.

- Å tro kan bety å anta: Jeg tror det må finnes en gud.
- Tro kan også være en personlig bekreftelse av fakta: Jeg tror at fortellingene om holocaust under andre verdenskrig er sann.
- Men aller viktigst; tro handler om tillit: Jeg tror på deg.

Denne betydningen ser vi også i uttrykkene "å betro seg" til noen, og "å ha tiltro" til noen.

Den rike Sakkeus hadde mange penger, men ingen venner. Da Jesus kom til byen, klatret Sakkeus opp i et tre for å få et glimt av ham. Denne dagen fikk Sakkeus noen å betro seg til.

Jesus kom inn i Jeriko og dro gjennom byen. Der var det en mann som het Sakkeus. Han var overtoller og svært rik. Han ville gjerne se hvem Jesus var, men han kunne ikke komme til for folkemengden, for han var liten av vekst.

Da løp han i forveien og klatret opp i et morbærtre for å få se ham på et sted hvor han måtte komme forbi. Og da Jesus kom dit, så han opp og sa til ham: "Sakkeus, skynd deg og kom ned! For i dag må jeg ta inn hos deg."

Han skyndte seg da ned og tok imot ham med glede. Men alle som så det, murret og sa: "Han har tatt inn hos en syndig mann."

Men Sakkeus sto fram og sa til Herren: "Herre, halvparten av alt jeg eier, gir jeg til de fattige, og har jeg presset penger av noen, skal de få firedobbelt igjen."

Da sa Jesus til ham: "I dag er frelse kommet til dette huset, for også han er en Abrahams sønn. For Menneskesønnen er kommet for å lete etter de bortkomne og berge dem."

Luk 19,1–10

Dåp

I dåpen blir vi vasket i vann. Sammen med ordene fra Bibelen og trosbekjennelsen blir dette en hellig handling, et sakrament.

JEG LYTTER

Jesus sier: "Jeg har fått all makt i himmelen og på jorden. Gå derfor og gjør alle folkeslag til disipler: Døp dem til Faderens og Sønnens og Den hellige ånds navn og lær dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende." (Matt 28,18–20)

JEG SVARER OG BEKJENNER

Alle leser "Forsakelsen og troen" høyt sammen.

JEG BLIR DØPT

Vannet øses tre ganger over hodet.

"Etter vår Herre Jesu Kristi befaling, døper jeg deg til Faderens og Sønnens og den hellige Ånds navn."

JEG HØRER TIL

- Presten og fadrene legger hendene på den døpte som et tegn på at dåpen gir oss Den hellige ånd.
- Den døpte blir presentert for menigheten.
- En fadder tenner et lys.

Forsakelsen og troen

Jeg forsaker djevelen og alle hans gjerninger
og alt hans vesen.

Jeg tror på Gud Fader, den allmektige, himmelens
og jordens skaper.

Jeg tror på Jesus Kristus, Guds enbårne sønn, vår Herre,
som ble unnfanget ved Den hellige ånd,
født av jomfru Maria,
pint under Pontius Pilatus,
korsfestet, død og begravet,
før ned til dødsriket,
stod opp fra de døde tredje dag,
før opp til himmelen,
sitter ved Guds, den allmektige Faders høyre hånd,
skal derfra komme igjen for å dømme levende og døde.

Jeg tror på Den hellige ånd,
en hellig, allmenn kirke,
de helliges samfunn,
syndenes forlatelse,
legemets oppstandelse
og det evige liv.
Amen.

EN HELLIG ALMINNELIG KIRKE

De korte setningene i det siste avsnittet viser hvordan kristen
tro fortsatt kan inspirere oss 2000 år etter at det hele begynte.

**Jeg tror på Den hellige ånd,
... en hellig, allmenn kirke ...**

Vi hører til i Guds verden selv om vi ikke er perfekte.

... de helliges samfunn

Kirken er et stort fellesskap på tvers av alder og interesser,
nasjonalitet og sosial status, kjønn og seksuell identitet.

... syndenes forlatelse

Gud tilgir og frelser fra den makt synden har over oss.
Jeg kan tilgi andre, og selv våge å be om tilgivelse.

... legemets oppstandelse

Også når jeg en dag skal dø, får jeg være meg selv som
kropp og sjel. Jeg trenger ikke bli et annet og bedre
menneske gjennom reinkarnasjon. I dåpen er jeg allerede
født på nytt.

... og det evige liv

Det evige liv er en gave, ikke en belønning for det jeg har
prestert i løpet av livet. Dette gir meg en trygg tro.

Gud er alltid mer

Den kristne trosbekjennelsen ble til som et svar på Jesu forkyn-
nelse og hans liv. Jesus hadde kalt Gud sin far – han brukte
ordet “pappa”. Jesus hadde også lovt disiplene at de skulle bli
fylt av Den hellige ånd. Derfor fikk trosbekjennelsen tre deler,
om Faderen, Sønnen og Den hellige ånd.

Trosbekjennelsen er ikke en liste med overnaturlige ting vi må
godta mot all fornuft. Trosbekjennelsen ligner mer på et dikt om
hvordan dåpen knytter mitt vesle liv sammen med Jesus og den
evige Gud, med mine medmennesker og med naturen.

*Gud kan ikke fanges i ett bestemt gudebilde. Trosbekjennelsen
er en fortelling om den kjærligheten som skjer mellom “Gud
Fader”, “Guds enbårne sønn” og “Den hellige ånd”. Denne kjær-
ligheten kjenner vi også i våre egne familier. Gud ligner både på
den voksne, på barnet og på selve samholdet i familien.*

Trosbekjennelsen kan også inspirere oss til å tenke nye og
spennende tanker om Gud.

DEN FATTIGE GUD

*Eit lite barn voks opp til mann og sa at han var Gud.
Han levde slik som andre, han, og såg heilt vanleg ut
Hans rike låg langt borte frå all sorg og vondskap i vår verd,
og enda bed han oss forstå at det er inni oss det er.*

*Han sa: Ein fattig går forbi, og det er meg du ser.
Men vi ser millionar, vi, i svoltens store hær.
Og når vi veit kva vi har gjort mot alle desse dine små,
forstår du at vi snur oss bort ifrå den Gud vi skulle sjå.*

*Men er det sant at dei som bur i svolten kring vår jord,
er Gud som menneske, da trur vi òg at du er stor.
Når svoltens hær frå land til land bryt opp og krev ei anna verd,
vil vi forstå med vår forstand kva for ein mektig Gud du er.*

Edvard Hoem (1980)